

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 110 stemmer mod 49; 18 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af dyrtidsregulering m.v.

(Lovforslag nr. L 60. Fremsat 4/12 79. Første behandling 6/12 79. Betænkning 17/12 79. Anden behandling 19/12 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Ingen har bedt om ordet. Jo, nu kommer der nogle. (*Mishagsytringer fra salen*).

Formanden:

Nej, jeg må meget bestemt advare imod, at man giver mishagsytringer til kende, fordi der måske tidligere på dagen er blevet talt for længe.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der nu er tilbage af lønindgrebslovsforslaget, er det, vi står over for nu, og vi har i dag hørt alle de borgerlige partier beklage, at det ikke er lykkedes at gribe endnu hårde ind. Det er altså ikke nok at tage 5½ dyrtidsportion fra lønmodtagerne. Det skulle være en mere behård klassepolitik, der skulle til. Det er ikke overraskende for os i SF. Vi kender de borgerlige partiers syn på, hvem der skal betale regningen til enhver tid.

Det er heller ikke overraskende, at det radikale venstre og socialdemokratiet vil have indkomspolitik. Det har de nu ført i flere år, og ingen af disse partiers vælgere er derfor ført bag lyset. Men mon også socialdemokratiets vælgere er klar over, at det, der bliver tilbage af denne indkomspolitik, er et dyrtidsangreb, der netop rammer de grupper, hvis eneste mulighed for kompensation for store prisstigninger er denne dyrtidsregulering, nemlig de lavest lønnede, herunder især mange kvinder?

Regeringspartiet har altid stået som det parti, der værner den såkaldt lille mand i vort samfund. Dette forslag viser med al ønskelig tydelighed, at sådan er det ikke mere, og dette er bl. a. ved at gå op for SiDs medlemmer og såmænd også for SiDs forretningsudvalg. Det bliver spændende at se, om dette blot er en krusning på overfladen, eller om havet, dvs. medlemmerne, vil rejse sig i storm og dermed få regeringspartiets skude til nødtvungent at skifte kurs fremover.

Også Kvindeligt Arbejderforbund har brug for, at lederne indser, at går man med på tanken om indkomspolitik, kan det betyde, at man netop må ende, som man er endt her, med at kvinderne kommer til at betale den største pris, idet det netop er den gruppe, der sikres ved dyrtidsreguleringen. Det er ufatte ligt, at Ruth Løjbert ikke har set klart på denne sag noget for.

Der er andre muligheder for at føre en ordentlig politik. Næsten alle partier har her i dag talt om økonomi i forbindelse med dette forslag. Det er forståeligt, for hele verden og især den vestlige verden er rystet på grund af oliesituationen og de enorme prisstigninger på energi, og i SF var vi da helt på det rene med, at de milliardbeløb, olien stiger med, har en overordentlig negativ virkning på vor i forvejen dårlige betalingsbalance. Men der er kun én vej at gå for at begrænse denne virkning, og det er at komme i gang med en fornuftig energipolitik, der kan betyde besparelser på energien: en statslig overtagelse af olien i Nordsøen, og så kan vi komme i gang med at hente denne olie hjem. Det vil også give arbejdspladser.

Denne politik vil pege fremad og give håb om bedre tider, mens den lov, vi her behandler, koster det hvide ud af øjnene for almindelige mennesker og alligevel ikke hjælper. SF stemmer imod dette lovforslag og håber,